

Írta: Éliás Ádám elnök
2014. február 03. hétfő, 12:28

A megszólítással adós maradok ebben a levélben. Nem tudhatom ugyanis, hogy valóban Ti, a bankrobbantók írtátok-e a nekem küldött levelet, vagy nevetekben más írta, vagy olyanok írták, akiknek semmi közük nincs Hozzátok. Így tehát Titeket is meg kellene szólítanom, és a nevetekben levelet küldőket is.

Így válaszom tartalma Nektek is szól, és azoknak is, akik a levelet küldték, vagy küldhették volna.

De levelem legfőbb címzettjei Ti vagytok, a bankrobbantók.

Előre kell bocsátanom, hogy engem a társadalmi-politikai pedantéria nem érdekel. Nem érdekel, hogy a közélet szereplőjének, ha csak oly csekély szerepet tölt is be a közéletben, mint magam, nem illik bankrobbantó „terroristáknak” levelet írnia.

Engem az vezet, amit a rendőrségi tanúvallomásom során a jegyzőkönyv végén írásban rögzítettem: „...személyes legfőbb célom és a VÉSZ legfőbb célja, hogy semmi baj ne történjen.” Mindent azért teszek tehát, hogy se a szociális robbanás, sem pedig nyomában a fizikai robbanások ne következzenek be. Azt szeretném, hogy a mély közjogi válság, amelynek lényege, hogy lehetséges „jogszerűen” az élet, az ember, az igazság, a valós érdekek és értékek ellen támadni, ez a krízis megoldódjon, s a társadalmi béke helyreálljon.

Még egy „illemtani” megjegyzés: a levél írói hol tegeznek engem, hol magáznak. Magam következetesen tegezni foglak Titeket, mert meggyőződésem, hogy fiatalok vagytok, másrészt csak tegeződni szeretek, mert ha Istent tegezzük, egymást miért ne tegezhetnénk.

A szokásosnál kicsit terjedelmesebb lesz ez a levél, mégis kérem figyelmeteket. Küzdelmeim, vívódásaim, sikereim és kudarcaim tanulságait szeretném Veletek megosztani. Ha némi rokonszenvet mutat irányomban a nekem küldött levél, magam is megértéssel és rokonszenvvel fordulok felétek, kérem, „hallgassatok meg”. Nem állítom, hogy könnyű és szórakoztató lesz a levelem, de nem lehet megspórolni ezeknek a súlyos, eszmei kérdéseknek az átgondolását.

Válaszomat az alábbi, később kifejtendő feltételezések alapján írom:

- nem rablók, nem terroristák, hanem szabadságharcosok vagytok;
- a kiszolgáltatott, tönkretett emberek iránti szolidaritás vezet Titeket;
- harcotokat nem befejeztétek, hanem elkezdtétek;
- fiatalok vagytok;
- tettekések, elszántak vagytok;
- profik vagytok.

Írta: Éliás Ádám elnök
2014. február 03. hétfő, 12:28

1. Szabadságharc.

Amióta egy jól meghatározható kör belevitte a társadalmi köztudatba azt a pusztító babonát, miszerint az igazság nem számít, csak a jog, azóta a jog számos területen az igazság ellen fordult.

A jog forrása az emberek igazságérzete és jogérzéke. Mindennek ebből kellene fakadnia, a jogalkotás minden részletjelenségének és egészének. Az egészséges jogalkotás és joggyakorlat nem adhatja fel az igazságnak-igazságosságnak megfelelés szüntelen küzdelmét, a jog és igazság összhangjának megteremtésének szándékát.

Ha nem így történik, akkor a jog és a joggyakorlat önmaga karikatúrájává, a látszatjog, az áljog terepévé válik.

A jognak ez a kiferdítése tárta szélesre a kaput a pénzügyi, üzleti érdekeltségek, a pénzoligarchia, a pénz hatalom minden embertelensége, pusztítása előtt. Éppen a jog vált e körök kezében elsőrendű fegyverré az emberek, az emberiség ellen. A lakáj-jogászok és lakáj-közgazdászok jól fizetett hada aztán tülekedve töri magát ezen pusztító érdekek ideológiai és gyakorlati szolgálatában.

Készülhet-e valaha kimutatás az áldozatokról?

Felmérhető-e, hogy a deviza-alapú hitelezésnek nevezett büntett hány öngyilkosságot (köztük csoportos öngyilkosságokat), hány gyilkosságot (köztük többszörös gyilkosságokat) eredményezett, hány embert betegített meg, gyakran halálos betegségekkel, hány családot nyomorított meg?

Vagy ez csak a Mennyek Országának „kettős könyvelésében” szerepelhet?

Számba lehet-e venni, hogy a munkát végző ember és vállalkozás ki nem fizetése hány öngyilkosságot, hány gyilkosságot, hány ember halálos megbetegedését, hány család lezüllését, szétszakadását eredményezte?

Vagy ez is csak a Mennyek Országának „kimutatásaiban” jelenhet meg?

És mindez „jogszerűen” történt és történik. Manapság az igazi gyilkosok hivatkoznak azzal, hogy ők „törvénytisztelő” emberek. Tudják, hogy csupán annyi a dolguk, hogy megfelelő jogász közreműködéssel jogvitának álcázzák a büntetteket, üzleti haszonnak állítsák be a rablógyilkosság hozadékát, családok tömegeinek megnyomorítását, s akkor már nyert ügyük van.

Mit tehet ebben a helyzetben az ember, a „homo moralis”, aki nem tud és nem akar belenyugodni az élet pusztításába?

Írta: Éliás Ádám elnök
2014. február 03. hétfő, 12:28

Ha a deviza-alapú hitelezésben, amikor ugyan semmilyen devizavétel, vagy –eladás nem történik a hitelfelvevő érdekében, de értékállandósági kikötésnek elfogadjuk a forint hitel devizaösszegben történő meghatározását, akkor érthető az árfolyamkockázat adósra hárítása, mint ami az értékállandóság biztosításának terhe. (Persze ez is hibádzik, mert egyrészt semmilyen devizavétel- és -eladás nem történik, tehát nem valós kockázatról van szó, másrészt egy szerződésben a kockázatot az egyenrangúság alapján illik megosztani a felek között. Ám fogadjuk el az értékállandóság követelményének logikáját.)

Ha a meghatározott devizaösszeg a forint hitel értékállandósági bázisa, akkor a futamidő teljes tartamát a havi törlesztés logikájának megfelelően hónapokra osztva fel, minden hónapban ugyanannyinak kell lennie az egy hónapra jutó devizában meghatározott törlesztésnek, aminek forint-megfelelője csak és kizárólag az árfolyamváltozás arányában változhat.

Ezzel szemben mit tettek a Bankok?

Az értékállandóság szerepében meghatározott deviza havi törlesztő részletének változtathatatlan összegét is, mindenféle, hatósági stílusban közölt, jogtipró, egyoldalú döntéssel radikálisan megemelték, majd erre a jogtalanul megemelt devizaösszegre érvényesítették az árfolyamváltozást.

Így történt, hogy amikor a forint 30%-ot gyengült, a törlesztő részlet nem 30%-al, hanem 80%-al nőtt.

Ez a jogtipró eljárás nem „üzleti ötlet”, hanem háború. Számtalan áldozattal: halottakkal, sebesültekkel, tönkretett emberek millióival.

A deviza-alapú hitelszerződések egyéb, jogsértő vonásaira most nem is térek ki.

És akkor jön a Kúria, tüntetni akar a Kormánnyal szembeni függetlenségével, és jogszerűnek minősíti ezt a vérlázító eljárást.

Hasonló helyzetek tömege adódik abból, hogy a munkát végző emberen és vállalkozáson nyereszkeskednek spekuláns rablók. Az áldozatok pedig, akiknek gyakran egy élet munkájának gyümölcse megy rá a rablók nyereszkeskedésére, és sok évtizedes, szorgalmas munka után nem egzisztenciális alapot, hanem szörnyű adósságokat kell emiatt ráhagyniuk gyermekeikre, nem kapnak védelmet és elégtételt a közhatalomtól.

Mit tehet az ember, aki ebben a helyzetben megértette: nincs tovább helye a szavaknak?

Írta: Éliás Ádám elnök

2014. február 03. hétfő, 12:28

2. Szolidaritás

Soha többé igazi szabadságharcot emberi lény ellen nem lehet vívni. Az osztályharc, a fajok harca, az országok, birodalmak harca sokszorosan megmutatta a múlt század megrázkódtatásai során igazi arcát: mérhetetlen embertelenségét.

Csak az emberi lény iránti totális szolidaritás, az emberi élet feltétlen tisztelete vezethet eredményre.

Nincs kivétel! Az emberi együttérzés vagy teljes, vagy illúzió. Szolidaritásunknak ellenfeleinkre, sőt ellenségeinkre is ki kell terjednie, hiszen az ő jobb belátásra jutásuk mindnyájunk közös érdeke. A mi gyermekeink és az ő gyermekeik közös jövőt fognak élni. Ha poklot teremtünk nekik, ugyanabban a pokolban fognak szenvedni; ha élhető életet teremtünk nekik, ugyanaz a létbiztonság és virágzás lesz a sorsuk.

Az elmúlt években szóban és írásban, a sajtóban is, többször hasonlítottak (végtelenül megtisztelő módon) Gandhi-hoz.

A hasonlításra méltatlanságomon túl azért is el kell hárítanom az összehasonlítást, mert azt vallom: ha támadnak, akkor védekeznünk kell, mégpedig kategórikus erővel.

Mi viszont soha senkit nem támadhatunk, még szavakkal sem.

Nem tudhatom, mire készültök, de fontoljátok meg: soha nem fogjátok magatoknak megbocsátani, ha akár egyetlen embernek is bármilyen sérülése történik, nem beszélve a jóvátehetetlen tragédiákról.

Nem akarom elkenni, vagy feloldani a helyzet drámaiságát, amely a jog kríziséből következik. De ha bárki emberi lény ellen bármilyen csekély mértékű támadás is történik, visszajára fordul és elveszti értelmét akár a legjobb, legigazabb szándékkal folytatott harc is.

Nagyon megértem, hogy érzitek: végső ponton vagyunk. Ha a bankok bűnei, a Kormány és a Kúria súlyos mulasztásai miatt bekövetkezik a szociális katasztrófa, s megkezdődik az áldozat-családok tömeges kilakoltatása, hatalmas erővel cselekedni kell. Mi is cselekedni fogunk. De ez a cselekvés nem irányulhat egyetlen emberi lény ellen sem! A pusztító működést kell akkor megsemmisíteni. A magunk eszközeivel mi is ezt fogjuk tenni.

3. A harc kezdete és vége

Kérlek Titeket, március 14-ig ne tegyetek semmit.

Adjunk esélyt annak a lehetséges legjobb fordulatnak, hogy jogi úton rendeződnek a szociális krízissel fenyegető legégetőbb problémák.

Még mindig van okunk, hogy bízzunk ebben.

A Kormánynak súlyos mulasztásai vannak a deviza-alapú hitelezés válságának kezelése tekintetében. Ha valaki 2010-ben azt mondja nekem, hogy a kétharmados FIDESZ-KDNP ciklus utolsó heteiben még mindig teljességgel megoldatlan lesz a legsúlyosabban érintett családok zömének ügye (5-600 ezer családról van szó!), nem hittem volna neki. És most ez a helyzet.

Ugyanakkor föl se tudnám sorolni azt a rengeteg jó intézkedést, amelyet ez a ciklus a magyar társadalom érdekében hozott.

Egyik legutóbbi példa: amikor megismertem a közmunkára irányított állástalanok kötelező téli oktatási programját, azt gondoltam, régen volt ilyen jó gazdája az országnak. Nekem harmadlagos jelentőségű szempont, hogy egy kormány mennyiben tesz eleget a divatos mutatókkal kapcsolatos nemzetközi elvárásoknak (gazdasági növekedés, hazai össztermék-arányos adósság, az éves deficit mértéke, befektetési profit-potenciál, stb.). Az a

Írta: Éliás Ádám elnök
2014. február 03. hétfő, 12:28

döntő számomra, hogy a leginkább leszakadt, legkétségbeejtőbb helyzetben lévő rétegekkel mit tesz egy kormány. Megrendített az említett program, amely mindenkit előbbre visz: aki nem tud olvasni-írni-számolni, tanulja meg; aki tud, szerezzen az általános iskola szintjén műveltséget; akinek ez megvan, szerezzen egy szakmát; akinek szakmája is van, tökéletesítse a tudását, vagy szerezzen másik, esetleg „piacképesebb” szakmát.

Ezeket a pozitívumokat is figyelembe kell vennünk. És azt is, hogy konkrét ígérek vannak a helyzet rendezésére. Azt javaslom: várjuk meg.

Ha bekövetkezik a szociális katasztrófa (ez március 14-ig eldől), nincs több javaslatom sem a harc kezdetére, sem végére.

4. Embertelenül nem küzdhetünk az emberért.

Érzem, hogy fiatalok, tettekészek, elszántak és felkészültek vagytok.

Mindez óriási erő, lehet jóra és rosszra is használni.

Azt kérem, tanulmányozzátok a hatvanas-hetvenes évek politikai terrorizmusának történetét. Annak szereplői sem „terroristákként” indultak. És végül mi tette őket terroristákká, gonosztevőkké? A rengeteg ártatlan áldozat.

Soha nem fogadható el többé az az ideológia, amelyet Dosztojevszkij már Raszkolnyikov alakjában megcáfolt (Bűn és bűnhődés), amely alattomos ideológia így hangzott: tudomásul kell venni, hogy az „igaz harcnak” ártatlan áldozatai is vannak. Dosztojevszkij próféta volt: a 20. században tízmilliók estek áldozatul ennek a hazug ideológiának.

Az Ártatlan Áldozat, Krisztus óta csak önkéntes, szabad elhatározásból fakadhat bármilyen áldozat. A „jót akarók” kezétől, fegyvereitől senki nem válhat áldozattá. Akkor többé nincs „jóakarat”, csak gonoszság.

Átérzem dilemmáitokat: hogy lehet igaznak lenni az igazságot nélkülöző jog világában; hogy lehet szolidárisnak lenni az önzés világában; hogy lehet az igaz szavak erejében bízni a hazug szavak diadalának világában, és így tovább.

Mindnyájan ezekkel a dilemmákkal küszködünk. De a jövő múlik azon, hogy se a passzív apátiába, se az esztelen, embertelen rombolásba ne zuhanjunk bele. Magam nem kevésbé vagyok elszánt abban, hogy sok százezer ember, benne sok tízezer gyermek tönkretétele árán nem lesz társadalmi béke. De akkor sem emberekre fogunk támadni, hanem az intézményesült pusztítás működési mechanizmusaira, és azokat meg is fogjuk semmisíteni, ha kell, a tömeges társadalmi fellépés igazi (nem „fülke”-), de fegyvertelen, vértelen forradalmával.

A VÉSZ ELNÖKÉNEK NYÍLT VÁLASZA A BANKROBBANTÓK NEVÉBEN ÍRT LEVÉLRE

Írta: Éliás Ádám elnök
2014. február 03. hétfő, 12:28

Köszönöm figyelmeteket. Kérlek, fontoljátok meg leveletem. MEGFELELŐ MÓDON, NAGYON ÓVATOSAN, MINDEN KÖRÜLMÉNYT BEKALKULÁLVA adjatok jelt, hogy elfogadjátok-e a március 14-i határidőt.

Isten legyen velünk, Veletek is!

Budapest, 2014 február 3.

Éliás Ádám elnök
(VÉSZ és GYŐZ Mozgalom)